

Borsodi L. László: *Rossz nevemről pernye száll. Nélküled; Irgalmas farkasok; Minden marad; Az kellene; Egyenetlen; Saját idő; Üres; Külön erdők; Tócsa, sár* (versek) **2.**

Papp Attila Zsolt: *Több mondat a forradalomról* (vezércikk) **3.**

*Börtönemlékek: szenvedéstörténetek helyett csak a szépre...* – Csinta Samu interjúja Dávid Gyula irodalomtörténésszel **4.**

Balthasar Waitz: *Vörös Marie; Első szerelem* (próza Szenkovics Enikő fordításában) **6.**

A. E. Baconsky: *Címer; A későn eltemetett holtak; Mégezett monológ; Hullák az űrben; Irodalom* (versek Karácsonyi Zsolt fordításában) **8.**

Csabai László: *Hadművelet* (próza) **9.**

Sándor Zoltán: *Rettegés* (próza) **9.**

Lézengő Ritter

Szerény Eszter: *LILI '56* (próza) **13.**

Berki Ádám: *Nélküled kórus; Egyenes csigalépcső* (versek) **16.**

Bodor Eszter Hanna: *igen és nem; közeledés; forradás; formáról formára; sodrony* (versek) **17.**

Balázs K. Attila: *Üvegfedezék* (vers) **18.**

Demeter M. Attila: *Az ember metamorfózisa, avagy életünk a virtuáliában* (esszé) **19.**

Kinematográf

Mărcuțiu-Rácz Dóra: *Minden felsőbb szinteken dől el* (Reisz Gábor: *Földszint*) **22.**

Theátrum

Fehér Imola: *Harag/os férfiak* (Harag György Társulat: *Tesztoszteron*) **23.**

Kritika

Szöllősi Mátyás: „*Soha nem fogok álmodni portugálul*” (Bánki Éva: *Útfél*) **24.**

Fülszöveg

Márton Eliz: *Az élet okés oldala* (David Szalay: *Test*) **26.**

László Zsuzsa: *Amit raktak délig, leomlott estére* (Milbacher Róbert: *Variációk a múltra*) **26.**

Képregény

Csillag István – Vincze Ferenc: *Kempingezés* **26.**

Amplitúdó

Jakabffy Tamás: *Az első visszatérés* **27.**

Artefaktum

Takáts Fabián: *Több mint utazás* **28.**

TARTALOM

BORSODI L. LÁSZLÓ

1976, Csíkszereda.  
Szülővárosában él.

# Rossz nevemről pernye száll

## Nélküled

Nem azt gyászolom, ki voltál,  
hanem ki lehettem volna veled.  
De letettél félúton, terhedet,  
így lettél könnyű és szabad,  
hozzám többé nincs közöd.  
Nincs semmi dolgom, alhatom.  
Holnap más vidékre költözöm.

## Irgalmas farkasok

Csupán kölcsön nyaradba engedté be,  
hát megfakult gyorsan, mit fényednek  
hittem, arcodba nem tért vissza a vér,  
hiába kértem, hagyd nekem birtokod,  
mint megunt vendéget, magadból kitereltél.  
Hazudj új tavaszt magadnak, tékozz illatod,  
rám másik télben várnak irgalmas farkasok.

## Minden marad

Szaladnék tőled – nem tudok.  
Hogy nem hagyod, nem érdemed.  
Őriznélek, de más ritmusra jársz,  
arcod jeleit valaki más olvassa,  
s hiába törleszteném, amit bánok,  
kezedet kabátod zsebébe rejtéd,  
majd mást ígérsz, és minden így marad.

## Az kellene

Tested titok, hát semmi fecsegés,  
kibetűzhetetlen hieroglifák.  
Méltó zene kellene hozzád, kép,  
valami végső meggyőződés.  
Amiben együtt van múlt és jelen,  
tízezer istennő, örült poétika.  
Mit összetart a fény s az emlékezet.